

RECITAČNÍ SOUTĚŽ V NOVÉM HÁVU

Umění recitace má dle odborníků své počátky při obřadech, při nichž se lidé snažili naklonit si nadpřirozené síly. Texty byly odříkávány melodicky v určitém rytmu, k tomu se přidával pohyb, interpreti mluveného slova se nezdědky dostávali do transu, do jakési extáze (*s tímto slovem musím být opatrný, někdo by si to třeba mohl vyložit špatně*).

Jak vypadá umění recitace v době současné na půdě ZŠ Schulzovy sady, jsme měli možnost posoudit ve středu 29. ledna. Vlastně jsem tímto čtenáře uvedl v omyl, s naší školní půdou (*v jakémkoli významu*) to nemělo co do činění. Konalo se to totiž na půdě úplně jiné – letos zaznělo umění slovesné v podání našich žáků v prostorách sálu v ZUŠ R. A. Dvorského, Dvůr Králové nad Labem. A tomuto sálu musím hluboce omluvit za označení „půda“ v předchozím textu. Jak dehonestující označení pro tak vznešené prostředí!

Naši recitátoři, ač se někteří do svých textů ponořili relativně hluboko, se k extázi (*tedy doufám!*) nedopracovali a rytmicky se v prostoru nepohybovali (*pokud tedy nezakopli při výstupu na jeviště, ale ti při vyrovnávání svého těžiště rytmicky příliš nepůsobili*). Takže podobnost s dávnými obřady byla minimální. Prezence slovesného umění však nebyla jediná, jež nastolila v hledišti blažené pocity (*úmyslně jsem se vyhnul použití extáze, jistě to čtenář ocení!*)! Jevištní umění bylo korunováno hudebními vystoupeními žáků školy, která nám poskytla přístřeší (*i doslova, venku totiž začalo pršet*).

Zazněly slavnostní fanfáry v podání PlechBandu pana učitele Dominika Adámka, na jeviště přichází má kolegyně Zuzana Zlámalíková s přivítáním přítomných diváků a krátkým úvodním slovem. Kostky jsou vrženy. Každoroční magický rituál recitační soutěže započal. Mluveného slova lačná pětičlenná porota v čele s panem učitelem Ladislavem Peřinou se stává obrovským uchem vstřebávajícím vše, co a jak je na jevišti vyřčeno, a pět jejích propisek každou chvíli zanechává modrou stopu na bílém papíru. Erbena, Žáčka, Fryntu střídá jazzová melodie, jindy k divákům promlouvá svými tóny Rimskij-Korsakov, slovy zase Antoine de Saint-Exupéry či Zdeněk Svěrák. Oko bdělého diváka, a předpokládám nejen tento smyslový orgán (*a vůbec nemám na mysli nos, povětrí bylo v sále dýchatelné*), zaznamenává plejádu dechových nástrojů, které občas tóny klavíru podpoří paní učitelka Libuše Flečková či chvění strun kytary Dominika Totky. Pokud se někdo domnívá, že učitel nemůže po letech praxe trpět trémou, mýlí se. Orosen jak sklenice dobře vychlazené limonády (*rád bych napsal piva, ale to by nebylo vhodné, když se jednalo o školní akci*) s očima na hodinkách, se starostí, aby vše „klaplo“, pobíhaje v zadní části hlediště, jsem se snažil uvést v soulad časový nesoulad (*děti recitovaly mnohem rychleji, než bylo odhadováno, nejspíš chtěly publiku nadávkovat menší množství oné extáze*). Nebýt pomoci mnoha lidí, nebyl by výsledek korunován úspěchem.

V první řadě musím poděkovat paní ředitelce Vladimíře Matuškové, že nám poskytla možnost tuto soutěž realizovat v sále své školy a že nám ve všem vycházela vstříc! Děkuji též paní zástupkyni Evě Horáčkové za její všestrannou pomoc během soutěže, především za koordinaci hudebních vystoupení v návaznosti na ty recitační, děkuji všem porotcům, paním učitelkám Aleně Duškové a Drahoslavě Luňákové, panu učiteli Ladislavu Peřinovi, Michaelle Sacherové a Ondřeji Vaňkovi, všem účinkujícím žákům ze ZUŠ R. A. Dvorského, Dvůr Králové nad Labem a jejich vyučujícím, paním učitelkám Vlastě Syřištové a Libuši Flečkové, pánům učitelům Tomáši Valterovi a Dominiku Adámkovi, všem kolegyním, které připravovaly své žáky na recitační soutěž, všem žákům, kteří se recitace zúčastnili, a především kolegyním Zuzaně Zlámalíkové a Kristýně Hlouškové, bez jejichž spolupráce a nadšení by se tato akce nekonala.

A nesmím samozřejmě zapomenout pográtulovat všem, kteří postupují do okresního kola: Kateřině Exnarové, Adéle Hoňkové, Anežce Baňové a Jiřímu Štefáčkovi.

Mgr. Jaroslav Zítka, ZŠ Schulzovy sady